

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ:

Κλήρωση Καλοκαι-
ρινού Λαχνού 4/8

Καλοκαιρινή
ΤΟΜΠΟΛΑ 4/8

Έναρξη Αγωνιστικής
Περίοδου 28/8

Στη ζωή ενός...ΚΑΝΤΗΛΑΝΑΦΤΗ!

Θυμάμαι σαν χθες την πρώτη μέρα μου στο Σωματείο σαν επίσημο μέλος πια. Είχα μπει από την κεντρική είσοδο, εκεί που ανοίγεται μπροστά η μεγάλη αίθουσα και ξεκινά το μετροφύλλημα μισού αιώνα και κάτι Ιστορίας. Εκεί ήσουν και εσύ!! Μια ιδιαίτερη παρουσία, που αρκούσε από μόνη της να μου κεντρίσει το ενδιαφέρον.

Στη δεξιά πλευρά του χεριού μου στο βάθος της μεγάλης αίθουσας, καθόσουν μονάχος σε ένα τραπέζι απέραντα σιωπηλός. Στο ένα χέρι κρατούσες την εφημερίδα και στο άλλο ένα μεγεθυντικό φακό για διάβασμα. Τα πάντα επάνω σου πρόδιδαν την κατάκοπη ζωή σου. Τι να είχες περάσει άραγε; Ποια ήταν η δική σου Ιστορία;

Παππού καντηλανάφτη σε είχαν συστήσει σε εμένα και δεν άργησα στο μυαλό μου να κάνω τη σύνδεση για την προέλευση του προσωνυμίου σου. Τους επόμενους μήνες κάθε φορά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ!!!

Ελισάβετ - Μαρία Τιμοθέου

Γ. Γραμματέας ΔΣ

που έμπαινα στο Σωματείο εκεί έβρισκα και εσένα. Σε χαιρετούσα με τον ίδιο τρόπο συνεχώς: «Γεια σου παππού». Και εσύ σήκωνες ελαφρά το κεφάλι και μου έγνεφες χαιρετισμό. Μέχρι εκείνη τη μέρα δεν είχα ακούσει τη φωνή σου.

Εκείνη τη μέρα λοιπόν, με τα αργά και βαρετά βήματα σου και το μπαστούνι στο χέρι εγκατέλειψες τη μεγάλη αίθουσα και είχες έρθει στην πίσω πλευρά του Σωματείου ψάχνοντας με. «Ποια είναι η Ελισάβετ;» ρώτησες.

Εκεί ήμουν παππού και περίμενα εναγωνίως την ημέρα γνωριμίας μας. «Θέλω να σου μιλήσω μου είπες. Σε εσένα θέλω να μιλήσω για το

Σωματείο πριν να είναι αργά». Δεν μπορώ μέχρι τώρα να ξεχωρίσω τι ήταν αυτό το αλλιώςτικο συναίσθημα που ένιωσα. Λες και γνώριζες ότι δεν ήσουν για περισσότερα, και πάση θυσία κάποιος έπρεπε να ξέρει την παρακαταθήκη σου. Λες και κάπου έμπαινε τελεία, και όπως σε όλα τα καλά μυθιστορήματα, έπρεπε να γραφτεί ένας δυνατός επίλογος. Δεν ήταν παραμύθι για να πούμε και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα! Η Ιστορία σου ήταν ζωντανή, αληθινή, μεστή από εμπειρία, γεμάτη από λόγια, πλούσια από εικόνες και ήχους. Αυτό που χρειαζόταν ήταν ο πιο δυνατός επίλογος.

Την ξέραμε την παρακαταθήκη σου όλοι και ας μην σου το είπε ποτέ κανείς. Ξέραμε τι είχες κάνει για το Σωματείο και ας μην σου είπαμε ποτέ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ! Ξέραμε όλοι ότι ήσουν ένα από τα μεγαλύτερα εν ζωή κεφάλαια στην Ιστορία μας. Σε διαβάσαμε μέσα από τα μάτια σου, σε ακούγαμε από τα στόματα όσων σε ήξεραν. Το ένιωσες, γνώριζες ότι ξέραμε μα δεν είπες τίποτα, για αυτό και έπρεπε να μιλήσουμε. Μαζί θα βρίσκαμε τον τρόπο να σκεφτούμε την τελευταία παράγραφο του κεφαλαίου σου στον Απόλλων.

Δεν ρώτησα καν εκείνη τη μέρα «γιατί σε εμένα;». Έπρεπε μια τότε ξένη να ακούσει την Ιστορία από αυτόν που την είχε ξεκινήσει. Το είχα αντιληφθεί και το αποδέχθηκα με μιας. Σου συστήθηκα και επισήμως: «Εγώ είμαι η Ελισάβετ παππού, κάτσε!». Πήρες τη θέση δίπλα μου και ξεκινήσαμε.

Ξεδίπλωσες μπροστά μου όλα τα φύλλα της ζωής σου στον Απόλλων. Και είχες τόσα πολλά να μου πεις, που είχαμε συμφωνήσει σε ένα δεύτερο ραντεβού, που ποτέ δεν κάναμε. Και μετράω τη ζωή σε λεπτά και αντιλαμβάνομαι πόσο μικρή είναι! ...

...συνεχίζεται

ΑΠΟΛΛΩΝ ΛΥΜΠΙΩΝ

Απόλλωνος 1, Λύμπια

T.K.: 2566

Λευκωσία - Κύπρος

Email: info@apollonlympion.com

FB: /apollonlympion

Αν θες αλλαγή, ΓΙΝΕ Η ΑΛΛΑΓΗ!

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΤΟΜΠΟΛΑ

Παρασκευή, 4 Αυγούστου 2017

Ώρα 20:30

Σωματείο Απόλλων Λυμπιών

Τελευταίο παιχνίδι **€1500**

apollonlympion.com | [f](https://www.facebook.com/apollonlympion) [t](https://twitter.com/apollonlympion) [yt](https://www.youtube.com/apollonlympion) [g+](https://www.google.com/apollonlympion)

...συνέχεια

... Τώρα κατάλαβα τι ήταν αυτό το περίεργο συναίσθημα που εκείνη τη μέρα είχα νιώσει. ΟΙΚΕΙΟΤΗΤΑ!

Προσπάθησες να με μιήσεις με το δικό σου τρόπο σε μια ζωή που εσύ είχες ζήσει. Σε μια μεγάλη ζωή με πολλούς ανθρώπους, με αγνά ιδεώδη, με ηθικές αρχές, και πάνω από όλα πίστη. Ήθελες ο επίλογός σου να είναι αληθινός, να δημιουργήσει ελπίδα.

«Βασικά είχαμε ξεκινήσει από την Π.Ε.Κ. δαμέ απέναντι», μου είχες πει. Ένα χρονικό 69 χρόνων μόλις άρχισε. «Μετά έγινε ο Σύλλογος και ήταν μορφωτικός, για όλους τους χωριανούς». «Εγώ πάντα ήμουν στο Σύλλογο, όπως και τώρα, αλλά δεν ήμουν τίποτα. Ένα απλό μέλος.» Παραμέρισες την ιδιότητα του πρώτου εισπράκτορα, ενώ ήξερες ότι το γνώριζα.

Χαμογέλασα και μου χαμογέλασες πίσω. Είχαμε συνεννοηθεί χωρίς λέξη παραπάνω ότι η Ιστορία ανήκει στα απλά μέλη, σε αυτούς που αγαπούν αληθινά το Θ.Ο.Ι. Αγίου Γεωργίου, τον Απόλλων.

«Συνέχεια είχε αύξηση, ύψος το Σωματείο. Πήγαινε ψηλά», και βέβαια δεν εννοούσες το

ύψος κάποιου οικοδομήματος που μας φιλοξενούσε. Θυμάμαι ότι σε είχα ρωτήσει για τη χρυσή εποχή του Απόλλων. Σου έκανα δεύτερη φορά την ερώτηση ελπίζοντας σε μια χρονιά. Διπλωματικά μου είχες απαντήσει: «Από την αρχή ήταν πρώτο και μπροστά το Σωματείο. Από την Ε.Ο.Κ.Α και μετά. Όλα τα ξέραμε, μα δεν ξέραμε τίποτα. Για αυτό συνεχίζαμε αυτό που κάναμε». Δεν θα έπαιρνα μια συγκεκριμένη απάντηση, γιατί για εσένα το Σωματείο δεν ήταν συγκεκριμένη χρονιά. Είχε αρχή, μέση, μα όχι τέλος.

Με την ιδιότητά σου ως κατηλανάφτης για 57 χρόνια είχες ξεκινήσει τη βιογραφία σου και ας είχες ζήσει και άλλα πολλά πιο πριν. Η πίστη σου στο Θεό και η αγάπη για την εκκλησία σε οδήγησαν στην πύλη του Θ.Ο.Ι. Αγίου Γεωργίου. Από τους ιδρυτές ενός μεγάλου και ιστορικού Σωματείου που σήμερα ονομάζεται Απόλλων, αποκάλεσες τον εαυτό σου ως ένα «απλό παντοτινό μέλος». Εμείς συνεννοηθήκαμε...

Αυτό θα το θυμάμαι! Αντίο λοιπόν.

ΧΑΡΗΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ!